# Arvestuse pidamine

Eelmises menüüpunktis viidatud isikutele on võimalik hüvitada **tulumaksuseaduse § 13 lõike 3 punkti 2** ja sõiduauto määruse kohaselt sõitude kohta nõuetele vastava arvestuse pidamisel **kuni 0,50 eurot kilomeetri kohta, kuid mitte rohkem kui 550 eurot kalendrikuus** iga hüvitist maksva tööandja kohta. Seega, kui töötajal on mitu tööandjat ja töötaja kasutab mõlema tööandja huvides enda isiklikku sõiduautot, on sõitude kohta arvestuse pidamisel mõlemal tööandjal võimalus (maksuvaba piirmäära ulatuses) töötajale hüvitada sama sõiduauto kasutamise eest maksimaalselt 550 eurot kuus.

Töötaja isikliku auto kasutamise eest hüvitise maksmiseks vormistab tööandja sõiduauto määruse § 3 kohaselt asutuse juhi, juriidilise isiku pädeva organi või tema poolt volitatud isiku kirjaliku otsuse, milles näidatakse hüvitist saava isiku ees- ja perekonnanimi, hüvitise suurus, sõidu kuupäev või periood, mille jooksul tehtud sõitude kulusid hüvitatakse. Kirjalikule otsusele lisatakse sõiduauto kasutamise õigust tõendava dokumendi koopia.

Kui sõiduauto kasutamise kulude hüvitamisel peetakse arvestust, siis näidatakse sõiduauto määruse § 4 kohaselt selles:

- ✓ sõiduautot kasutava isiku ees- ja perekonnanimi
- ✓ sõiduauto riikliku registreerimismärgi andmed
- ✓ sõiduauto läbisõidumõõdiku alg- ja lõppnäit iga teenistus-, töö- või ametiülesande täitmisel tehtud sõidu korral
- ✓ kuupäev ja sõidu eesmärk iga teenistus-, töö- või ametiülesannete täitmisel tehtud sõidu korral.

Tööandja poolt makstav hüvitis kuni 0,50 eurot kilomeetri kohta (maksimaalselt 550 eurot kalendrikuus) hõlmab kõiki sõiduauto kasutamisega seonduvaid kulusid (rehvivahetus, autoremont, bensiin jne), mistõttu on täiendavate kuludokumentide alusel tehtud väljamaksed käsitletavad erisoodustusena (v.a parkimistasu).

Alates 01.07.2017 saab tööandja töötajale teenistus-, töö- või ametiülesannete täitmisel makstavat parkimistasu kuludokumendi alusel maksuvabalt hüvitada, arvestamata läbitud kilomeetreid.

Isikliku sõiduauto tööandja huvides kasutamise eest hüvitise tasumisel on oluline, et sõiduauto ei oleks tööandja omanduses ega valduses. Kui töötaja on sõiduauto andnud tööandja valdusesse, ei ole võimalik maksta talle isikliku sõiduauto kasutamise eest ettenähtud hüvitist. Töötaja poolt tehtavad isiklikud sõidud tööandja valduses oleva sõidukiga on maksustatavad erisoodustusena. Tulumaksuseadus ja sõiduauto määrus ei sätesta isikliku sõiduauto töösõitudeks kasutamise eest

makstud hüvitisele igakuise väljamaksmise nõuet. Isikliku sõiduauto kasutamise eest arvestuse pidamisel saadud hüvitis võidakse maksta töötajale summeeritult. Oluline on, et ühe kuu kohta ei arvestataks hüvitist üle ettenähtud piirmäära. Kui kalendrikuu kohta tuleb arvestusliku hüvitise summa suurem kui piirmäär, on piirmäära ületav osa käsitletav erisoodustusena, mis tuleb deklareerida selles kuus, millal hüvitise väljamaksmine toimus.

**Tulumaksuseaduse § 56**[1] kohaselt on residendist juriidiline isik, riigiasutus või kohaliku omavalitsuse üksuse asutus, füüsilisest isikust tööandja ning Eestis püsivat tegevuskohta omav või tööandjana tegutsev mitteresident, kes on kalendriaasta jooksul teinud füüsilisele isikule § 13 lõike 3 punktis 2 või 2[1] nimetatud väljamakseid, kohustatud esitama nende kohta Maksu- ja Tolliametile deklaratsiooni kalendriaastale järgneva aasta 1. veebruariks.

Deklaratsiooni vormi ja selle täitmise korra kehtestab rahandusminister määrusega. Selliseks deklaratsiooniks on INF 14.

Deklaratsioonis INF 14 tuleb tööandjal märkida kalendriaasta jooksul füüsilisele isikule arvestuse pidamisel isikliku sõiduauto kasutamise eest tegelikult (sh ka erisoodustusena deklareeritud) makstud hüvitiste summad. Isikliku sõiduauto hüvitise deklaratsioonil tuleb kajastada ka hüvitis, mis **tulumaksuseaduse § 13 lõike 3 punkti 2**[1] kohaselt makstakse töötajale, ametnikule või juriidilise isiku juhtimis- või kontrollorgani liikmele, kellel on puue ja kes kasutab isiklikku autot (mootorsõidukit) sõiduks elukoha ja töökoha vahel, kui tal ei ole võimalik tulenevalt oma puudest kasutada ühistransporti. Puudega isik, kellele makstakse isikliku sõiduauto kasutamise eest hüvitist, peab pidama arvestust tööandja huvides tehtavate sõitude üle tulenevalt tulumaksuseaduse § 13 lõike 3 punktist 2[1] ja sõiduauto määruse § 2 lõike 2 kohaselt puudub tööandjal võimalus maksuvabalt maksta puudega isikule tema isikliku sõiduauto kasutamise eest hüvitist arvestuse puudumisel.

Mitme tööandja korral täidab ja esitab iga hüvitist maksev tööandja deklaratsiooni INF 14 tema poolt töötajale välja makstud hüvitise kohta.

Deklaratsioonil INF 14 näidatakse kõik tööandja poolt välja makstud hüvitised isikliku sõiduauto kasutamise eest (näidatakse summad, mis isikule tema isikliku sõiduauto kasutamise eest välja maksti), sh ka see osa hüvitisest, mis ületab maksuvaba piirmäära sõitude kohta arvestuse pidamisel.

Viimati uuendatud 05.10.2021